

Kocúr Findus

Hurhaj v záhrade

Sven Nordqvist

PERFECT

Originally published as: "Kackel i grönsakslandet"
Original Publisher © BOKFÖRLAGET OPAL AB, Bromma

www.opal.se

Text & Illustrations © Sven Nordqvist
Slovak translation © Rastislav Mátej 2014
Slovak edition © Perfekt 2014

Vydanie knihy podporil
With the support

**SWEDISH
ARTSCOUNCIL**

Sven Nordqvist
KOCÚR FINDUS
Hurhaj v záhrade

Autor textu a ilustrácií: Sven Nordqvist
Zo švédskeho originálu *Kackel i grönsakslandet* preložil Rastislav Mátej.
Editorka: Magdaléna Gocníková
Jazyková redaktorka: Zuzana Vrábelová

Vydal Perfekt, a. s., Karpatská 7, 811 05 Bratislava, ako svoju 677. publikáciu
a 29. publikáciu v edícii Fífikova knižnica.
Rok vydania 2014
Prvé vydanie
Tlač: Livonia Print, Lotyšsko

Knihu si môžete objednať vo vydavateľstve PERFEKT, Karpatská 7,
811 05, Bratislava 1, fax: 02/52 49 97 88, e-mail: odbyt@perfekt.sk
alebo kúpiť na rovnakej adrese v Kníhkupectve Vojtecha Zamarovského
alebo na www.perfekt.sk s 30 % zľavou.

Elektronickú verziu tejto knihy si môžete kúpiť na www.martinus.sk,
www.dibuk.sk, www.datart.sk a www.prestigio.sk.

ISBN 978-80-8046-667-1
www.perfekt.sk

Kocúr Findus

Hurhaj v záhrade

Sven Nordqvist

Bolo krásne ráno. Lístky pučali, tráva rástla, vtáčiky si pospevovali. Všetky malé stvorenia neúnavne liezli a poletovali, čo im sily stačili. Skrátka, všade sa to hemžilo usilovným tvorstvom. Vzduch presiakol jemným bzučaním a melodickým šumením všetkého živého, čo sa po zimnom spánku opäť prebudilo k životu.

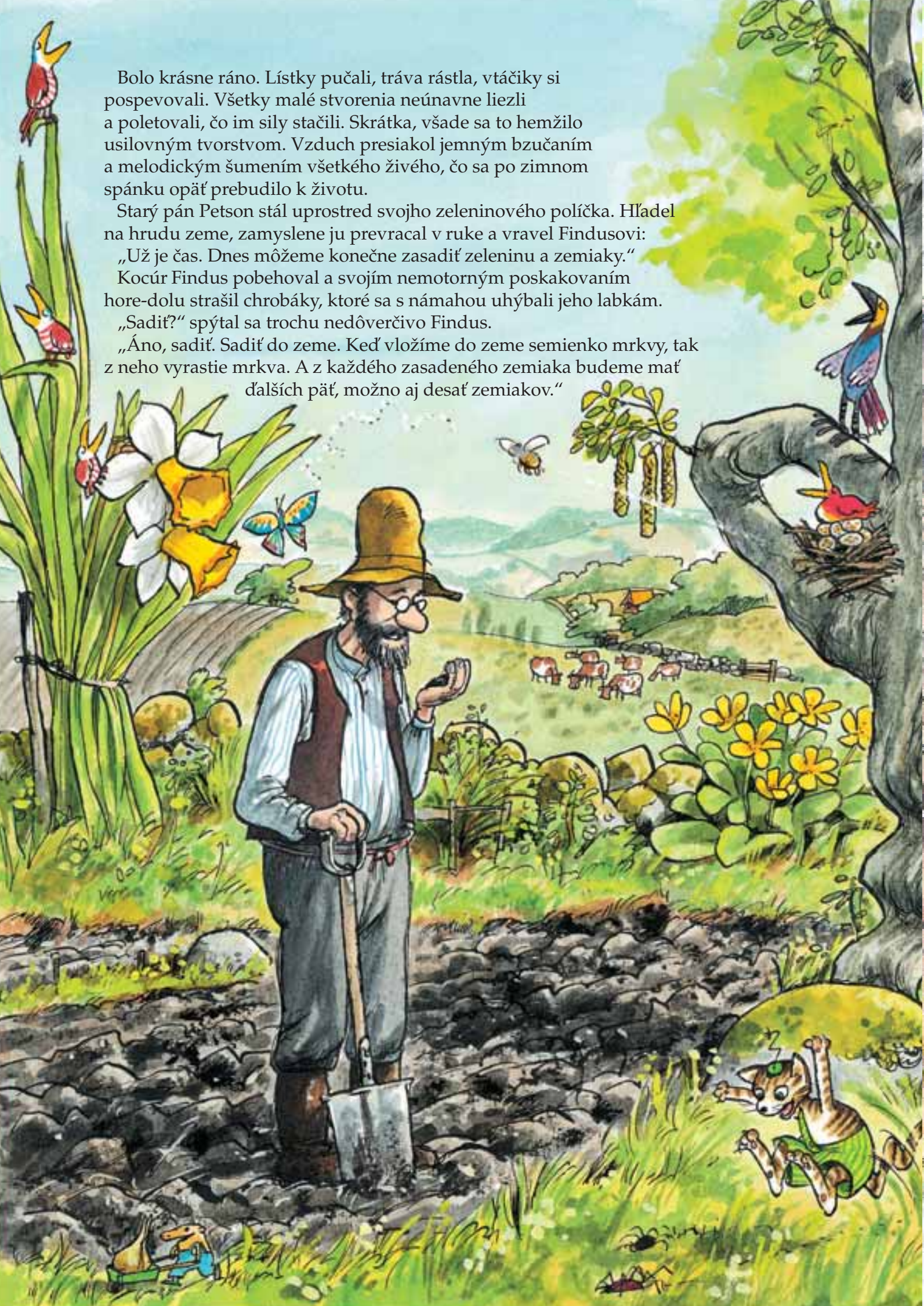
Starý pán Petson stál uprostred svojho zeleninového polička. Hľadel na hrudu zeme, zamyslene ju prevracal v ruke a vravel Findusovi:

„Už je čas. Dnes môžeme konečne zasadiť zeleninu a zemiaky.“

Kocúr Findus pobehoval a svojím nemotorným poskakovaním hore-dolu strašil chrobáky, ktoré sa s námahou uhýbali jeho labkám.

„Sadiť?“ spýtal sa trochu nedôverčivo Findus.

„Áno, sadiť. Sadiť do zeme. Keď vložíme do zeme semienko mrkvy, tak z neho vyrastie mrkva. A z každého zasadeného zemiaka budeme mať ďalších päť, možno aj desať zemiakov.“

Findus pozrel na starého pána a so šibalským úsmevom vyhlásil:

„Čo tam po zemiakoch a mrkve. Zasadíme radšej mäsové guľky...“

„Hm, zasadiť možno čokoľvek,“ zamyslel sa pán Petson, „ale nie všetko, čo zasadíme, aj vyrastie a obávam sa, že podobne to bude aj v prípade твоjich mäsových guľiek.“

„Ale môžeme to skúsiť,“ prosíkal Findus.

„Samozrejme... Ale najskôr musíme porýľovať a pohrabať, aby sme zem prebudili zo zimného spánku.“

Findus odbehol a priniesol jednu z mäsových guľiek, ktoré mu ostali z predošlého dňa. Keď pán Petson skončil s rýlovaním a zarovnal zem, zasial semienka do rovných hriadok. Mrkvu, cibuľu, hrach a fazuľu. Findus zase zasadil svoju mäsovú guľku. Z času na čas sa tam bežal pozrieť, či a ako guľka rastie.

Keď už ostávalo vysadiť len poslednú hriadku, ozvalo sa od domu hlasné kotkodákanie:

„Kot-kot-kot-kot-kotkodák! Kop-kop-kop-kop-kop-kope! On kope! Poďte chytré sem, on kope!“ V tom momente sa tam nahrnuli všetky sliepky, usilovne prehrabávali zem a hľadali dážďovky.

„Nieeee!“ zvolal pán Petson. „Zabudol som zavrieť sliepky...“

„Tu nemáte čo robiť,“ pohrozil im. „Všetko pošliapete a poničíte. Vyhrabete semenka.“

